

Nr 120.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 8 kap. 3 § rättegångsbalken m. m., given Stockholms slott den 16 mars 1923.

Under åberopande av bilagda i statsrådet hållna protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) lag om ändrad lydelse av 8 kap. 3 § rättegångsbalken; och
- 2) lag om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 15 oktober 1880, innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, inteckning och utmätning av järnväg, så ock i fråga om förvaltning av järnväg under konkurs.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

A. Åkerman.

Förslag till Lag

om ändrad lydelse av 8 kap. 3 § rättegångsbalken.

Härigenom förordnas, att 8 kap. 3 § rättegångsbalken skall erhålla följande ändrade lydelse:

Under Svea hovrätt höra: Stockholms stad samt Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gottlands, Värmlands, Örebro, Västmanlands, Kopparbergs och Gävleborgs län; under Göta hovrätt: Östergötlands, Jönköpings, Kronobergs, Kalmar, Hallands, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs och Skaraborgs län; under hovrätten över Skåne och Blekinge: Blekinge, Kristianstads och Malmöhus län; under hovrätten över Norrland: Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län.

Denna lag träder i kraft den dag, Konungen bestämmer.

Mål eller ärende, vari talan fullföljts i Svea hovrätt såsom allmän överrätt från domstol eller annan myndighet inom Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens eller Norrbottens län och uti vilket vid lagens ikraftträdande icke av hovrätten fattats slutligt beslut, skall för vidare behandling överlämnas till hovrätten över Norrland. De närmare föreskrifter, som med avseende härå må finnas erforderliga, meddelas av Konungen.

Förslag till Lag

om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 15 oktober 1880 (nr 36), innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, in-teckning och utmätning av järnväg, så ock i fråga om förvaltning av järnväg under konkurs.

Härigenom förordnas, att 3 § i förordningen den 15 oktober 1880, innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, in-teckning och utmätning av järnväg, så ock i fråga om förvaltning av järnväg under konkurs, skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

Ärenden angående lagfart av järnväg upptagas och prövas av Stockholms rådhusrätt, då järnvägen till större delen av sin sträckning ligger inom domsagor under Svea hovrätt eller hovrätten över Norrland, av rådhusrätten i Jönköping, då järnvägen till större delen ligger inom domsagor under Göta hovrätt, och av rådhusrätten i Kristianstad, då järnvägen till större delen ligger inom domsagor under hovrätten över Skåne och Blekinge.

Hava, sedan — — — lagfarten skedde.

Denna lag träder i kraft den dag, Konungen bestämmer.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 16 mars 1923.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Åkerman anför:

Det är min avsikt att senare i dag hemställa om avlåtande till riksdagen av proposition angående anslag till beredande av lokaler för en hovrätt över Norrland.

Jag ber nu att få underställa Kungl. Maj:t frågan om vissa av den nya hovrättens upprättande betingade lagändringar.

Därvid vill jag erinra att Kungl. Maj:t i proposition nr 108 till 1922 års riksdag i anledning av det i propositionen innefattade förslaget om upprättande av en hovrätt över Norrland föreslog riksdagen att antaga förslag till

- 1) lag om ändrad lydelse av 8 kap. 3 § rättegångsbalken; och
- 2) lag om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 15 oktober 1880, innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, inteckning och

utmätning av järnväg, så ock i fråga om förvaltning av järnväg under konkurs.

Över lagförslagen hade enligt Kungl. Maj:ts beslut den 17 februari 1922 lagrådets yttrande inhämtats, och hade lagrådet vid föredragning av lagförslagen den 6 mars 1922, under erinran, att lagrådet funnit remissen icke påkalla något dess yttrande angående lämpligheten av den ifrågasatta nya hovrättens inrättande, lämnat de remitterade förslagen utan anmärkning.

Sedan lagförslagen, såsom nämnt, i proposition nr 108 förelagts 1922 års riksdag, förklarade riksdagen i skrivelse den 12 maj 1922 (nr 151), att riksdagen icke kunnat bifalla propositionen.

Då jag saknar anledning att nu ifrågasätta någon ändring av förevarande två lagförslag, torde lagrådets yttrande ej ånyo behöva inhämtas.

Föredraganden uppläser härefter berörda lagförslag och hemställer, att förslagen måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Siegfried Matz.